

Dicționar explicativ al limbii române -DEX

În anul 1864 apare la Viena cărticica ziaristului Robert Roesler intitulată *Das varromische Dacien*, unde autorul vrea „să dovedească” numai prin revelații că românii din jurul Carpaților s-au format ca popor undeva în sudul Dunării și au migrat pîlcuri, pîlcuri pe plaiurile mioritice în secolele VII-IX.

Mai susține respectivul plin de importanță, că românii nu au nici o legătură etnică cu vechii geți sau daci pentru că ei sînt formați din amestecarea mai multor popoare, dar undeva în sud, în Tracia, Macedonia și Iliria.

Și susține acest lucru, fiindcă teoria indo-germanismului după mintea născocitorilor sau a indo-europenismului, spune că ei au fost primii locuitori ai Europei veniți din India și pe cale de consecință, toate popoarele trebuiau să se înrudească cu ei, având și unele cuvinte comune.

Pe această găselniță, Roesler și cinul lui de întunecați, au tăbărit pe noi, că sîntem venetici în Carpați fiindcă nu avem în limba veche cuvinte de origine indo-germană, iar ei aveau peste 65% din fondul limbii idiș, adică erau cei mai vechi locuitori ai Europei după germani.

Azi, după numai 150 de ani de la născocirea acestei nebunii lingvistice, urlă alte trăsni și dacă le aduci sub nas adevărul din acele timpuri, te plesnesc în moalele capului cu naționalismul, fascismul și antisemitismul.

Predecesorii acestei teorii a formării poporului român în sudul Dunării din coloni romani și alte adausuri puse bine în acest aluat de-a lungul timpului, au fost Sulzer, Macai, Endel și Engel, ei susținînd că la nordul fluviului mai multe secole teritoriul a fost o „terra deserta”, adică un ținut rămas nelocuit, numai bun să fie ocupat de triburile barbare maghiare venite din Asia, printre care s-au strecurat mai tîrziu românii în secolul IX.

Johann Christian Engel (1770-1817) a fost funcționar la cancelaria aulică din Viena și a expus aceste idei mincinoase, pline de venin în lucrarea „*Fortsetzung der allgemeinen Welthistoire durch eine Gessellscahft von Gelehrten in Deutschland und England ausgeferigel*”, iar Franz Joseph Sulzer, de meserie căpitan al armatei habsburgice, a dezvoltat această teorie în scrierea *Geschichete des transalpinischen Daciens* apărută la Viena în anii 1781 sau 1782.

Vedem că priceputul R. Roesler avea destul material cu care să-i afume vîrtos pe mioritici de să le meargă vestea!

În anul 1867, la data de 2 iunie se înființează Societatea Academică condusă de „doctorul ardelean” A. T. Laurian (1810-1881) instituție ce l-a avut la cîrmă pe acesta pînă în anul 1876.

Între anii 1871-1876 A. T. Laurian împreună cu I. Massim, realizează un dicționar spun ei, al limbii române în două volume, eliminînd cea mai mare parte a cuvintelor „nelatine”, de unde rezulta o limbă care aducea foarte vag cu limba vorbită de poporul român.

El spune despre propria făcătură: „Glosariu care coprinde vorbele d’în limba romana, straine prin originea sau form’a lor, cum si celle de origine indouioasa. Dupo insarcinarea data de Societatea academica roman”.

Adică după ce s-a însărcinat singură, vine și ne spune că l-a însărcinat Societatea Academică română. Se pot compara aceste propoziții cu ce scria Eminescu în aceeași perioadă?

Și totuși ei care au pus la cale această monstruoasă împotriva adevărului – l-au învins prin asasinare pe Marele Român.

Limba română este de nerecunoscut în pretinsul dicționar al românilor iar pentru a fi lumină mai multă în această destrăbălare, mai repet odată că **Laurian avea pregătire filozofică, de matematică, fizică, astronomie** și ioc lingvistică sau istorie!

Primul volum are 1864 pagini și cuprinde numai cuvinte de origine latină, majoritatea covârșitoare nefolosite în limba română, cele mai multe fiind găsite de ei în „latina populară”, adică niște falsuri făcute de acești ticăloși, cu pretenții de adevăruri lingvistice!

Volumul II are 584 pagini și cuprinde cuvintele din limba română care nu au origine latină și pe care magistrul le propune spre a fi eliminate din vorbire.

Un mare susținător al latinismului Costache Aristia traduce *Iliada* pe la anii 1825 reducînd-o la 200 de versuri.

Ambițios, revine cu o nouă traducere în anul 1837 și spune că „podagerul divul Achile” se învecinează cu „ilustrissimul faber Vulcan” și unde „pulcherigena copilla” este amenințată de un „morb mortifer”, cam asta ne pregăteau întunecații, școliți la șarpăria romanică sau de aiurea și pe care au vrut să o aducă în tărtăcuțele mioriticilor carpatini.

Laurian chiar a propus liberalilor – ceata de întunecați din care făceau parte – să dea o lege prin care să impună ca limbă oficială, făcătura lui, dar ticăloșia n-a avut noroc pentru că s-ar fi ajuns la război civil a românilor legați de glia străbună cu clica de trădători și venituri ce s-au pus în slujba Satanei și a străinilor.

Dar pentru limpezirea adevărului trebuie să precizez că lucrarea celor doi amintiți mai sus este în fapt **o traducere și o interpretare „locală”** a scrierii *Dictionnaire d'étymologie daco-romane* ticluită de A. Hirt în Germania, fiind dăruită spre înluminare înființatei Societăți Academice din București în anul 1870.

Mai spun că autorul dicționarului scris în limba franceză nu cunoaște deloc limba română, iar limba franceză nu are sunetele ă, â, ș, ț, ce, ci, che, chi, ge, gi, ghe, ghi, deci o treime din fonetica limbii noastre strămoșești fiind eliminată.

Nicăieri în culturile lumii nu se mai găsește o asemenea monstruoșitate unde **un străin care nu-ți cunoaște deloc limba să-ți scrie un dicționar explicativ al acesteia dar într-o limbă străină, eliminând prin aceasta pe lângă o mulțime de cuvinte și o treime din fonetica limbii române!**

Dicționarul lui A. Hirt sau A. Cihac pentru români, a apărut concomitent în anul 1870 în orașele: Berlin, București, Cernăuți, Florența, Sibiu, Iași, Leipzig, Londra, Milano, Paris, Viena, Budapesta și St-Petersbourg, adică să știe toată Evropa de genialitatea „descoperirii” scâfiriei lui!

În fapt, drăceasca ticluire făcea parte din planul pornit după mijlocul secolului XIX care urmăreau nimicirea poporului român prin falsificarea în întregime a istoriei și ștergerea culturii identitare, în Ardeal prin maghiarizare, în Bucovina și Basarabia prin slavizare, iar în Principatele Române și apoi în Regatul României prin latinizare.

Iar cine strîmbă din nas îl poftesc să vadă citatul profesorului ceh Milan Hubl ca aducere-aminte!

[Pentru a lichida popoarele se începe prin a le altera, prin a le șterge memoria. Le distrugi cărțile, istoria, cultura și altcineva le scrie alte cărți, le dă altă cultură le născocesc o altă istorie. Între timp poporul începe să uite ceea ce este și ceea ce a fost, iar cei din jur îl vor uita și mai repede, limba nu va mai decît un simplu element de folclor, care mai devreme sau mai târziu va muri de moarte naturală. – Milan Hubl (1927-1989) – vezi Adevăruri ascunse vol. II, Constantin Olariu Arimin, 2014, pagina 254]

Dacă studiem *Dicționarul explicativ al limbii române* vedem că numai 0,0001% din totalul cuvintelor, spun „specialiști” că ar proveni de la geți, ori asemenea procent ridicol **nu le dă dreptul să spună că există o limbă română!**

După născocirile făcute, ei pot vorbi de un dialect slav, maghiar, rus, sîrb, turc, tătar, dar nu român prin asta batjocorind chiar cuvîntul **rumun**.

Noi de fapt nici nu putem defini limba română de vreme ce cuvinte românești nu există în conceptul oficial științific lingvistic al ilustrelor țacălii.

[vezi și Adevăruri ascunse vol. II, Constantin Olariu Arimin, 2014, pag. 301-302]

Dicționar explicativ al limbii române!?

Acest *dicționar explicativ al limbii române*
Ar trebui să fie ticsit de-ale noastre cuvinte,
Dar culmea în loc de cuvintele noastre sfinte
În el se găsesc aproape numai cuvinte străine.

Ce fel de *dicționar explicativ al limbii române*
Este el dacă-ale noastre dragi cuvinte mărgărite
Sînt aruncate la gunoi zicîndu-se că-s depășite?
Că-s **arhaisme**, **regionalisme**, firește că-s bătrîne.

Iar cele care au fost trecute pompos **neologisme**
Pe culmi au ridicat iubita limbă, dar au un preț
Dacă te uiți atent. Ce vezi în ele? Mult dispreț.
Nu-s neaoșe cuvinte românești, ci-s străinisme.

Cu toptanul îs băgate în el, că parcă mai ar trebui
Un dicționar român-român pentru cuvinte rătăcite.
Anacronismele neologisme să fie maică tălmăcite,
În limba noastră strămoșească de pe glie, să propui?

S-a inventar cuvîntul „*sinonim*” să fim duși în eroare,
Că am avea cuvinte să alegem, cu aceleași înțelesuri,
Am avea o limbă mult bogată. Dar vai! aceleași țeluri?
Că limba strămoșească ne-a fost furată prin boicotare.

S-a spus, se spune, că limba să nu fie, ca un hăndrălău
C-așa s-a primenit, că azi nu știm ce limbă mai vorbim.
E limba noastră strămoșească, că greu mai osebim?
Vai de capul nostru, limba noastră le pute așa de rău.

La Hanul lui Manuc la răscruce în cîmpie, Bei Manuc
Îl întrebă pe Vasile, spune-mi ghiaur ce ești tu, bre?
Get bre get din Geția, de pe aici băi vere, dă-mi o bere.
Get b'e get îngîină turcul, așadar și tu ești turc, eunuc?

Cum bre frate să fii turc, tu nu vrei a mă înțelege,
Că sînt *getbeget* din Geția? Lasă bă, că scrie în carte.
Get b'e get vine din turcă, de nu vrei să crezi, citește
Dicționar explicativ al limbii române, care este lege.

Și așa ne pricopsirăm să avem o carte, care se numește
Dicționar explicativ al limbii române. Pe scut DEX,
Dar mai bine pagubă cu așa carte parcă-i un teletex
Am rămas și fără limbă, dar și fără glie, cine îi plătește?

P.S.

„Turcu' plătește.”

(Adică, așa se spune despre cineva care este silit să
plătească, vrînd-nevrînd, paguba sau cheltuiala făcută de alții.)